

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 76 0 Rs 020162 19 Rev
Banjaluka, 17.02.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću koje sačinjavaju sudije ovog suda i to, Senad Tica kao predsjednik vijeća, te Jadranka Stanišić i Rosa Obradović kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca, S.Z. iz B.L., zastupanog po punomoćniku, G.S., advokatu iz B.L., protiv tuženog, I. d.o.o. N.G., zastupanog po punomoćniku, P.M., advokatu iz B.L., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Okružnog suda u Prijedoru broj 76 0 Rs 020162 17 Rsž od 17.06.2019. godine, na sjednici održanoj dana 17.02.2021 godine, donio je

PRESUDU

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Prijedoru broj 76 0 Rs 020162 17 Rsž od 17.06.2019. godine preinačava i sudi:

Žalba tuženog se usvaja, presuda Osnovnog suda u Novom Gradu broj 76 0 Rs 020162 15 Rs od 26.04.2017. godine preinačava u dijelu, kojim su poništeni kao nezakoniti, rješenje direktora tuženog o prestanku radnog odnosa po osnovu neprihvatanja zaključivanja ugovora pod izmijenjenim uslovima od 18.03.2014. godine i odgovor na zahtjev za zaštitu prava broj ... od 16.04.2014. godine, te tuženi obavezan da vrati tužioca na rad i uplati na ime tužioca doprinose nadležnim fondovima za penzijsko i invalidsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti za period od 22.05.2014. godine do 20.03.2017. godine, tako što se zahtjev tužioca u tom dijelu odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova odgovora na reviziju.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Novom Gradu broj 76 0 Rs 020162 15 Rs od 26.04.2017. godine, poništeni su kao nezakoniti, rješenje direktora tuženog o prestanku radnog odnosa po osnovu neprihvatanja zaključivanja ugovora pod izmijenjenim uslovima od 18.03.2014. godine i odgovor na zahtjev za zaštitu prava broj ... od 16.04.2014. godine, te tuženi obavezan, da tužioca vrati na rad, da na ime tužioca uplati doprinose nadležnim fondovima, za penzijsko i invalidsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti, za period od 22.05.2014. godine do vraćanja na rad i da tužiocu isplati naknadu štete na ime izgubljene zarade za period od 22.05.2014. godine do jula 2016. godine, na način pobliže opisan u presudi.

Istom presudom tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.185,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Prijedoru broj 76 0 Rs 020162 17 Rsž od 17.06.2019. godine, žalba tuženog je djelimično usvojena, te prvostepena presuda preinačena u dijelu kojim su dosuđeni doprinosi, tako što je tuženi obavezan da na ime tužioca uplati doprinose

nadležnim fondovima za period od 22.05.2014. godine do 20.03.2017. godine, dok je u pogledu naknade štete po osnovu izgubljene zarade i troškova postupka, prvostepena presuda ukinuta i predmet u tom dijelu vraćen na ponovno suđenje.

U preostalom dijelu, žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tuženi revizijom, koju je dopunio podneskom od 16.09.2019. godine, pobija drugostepenu presudu u dijelu kojim je preinačena i potvrđena prvostepena presuda, s prijedlogom, da se taj dio drugostepene presude preinači i odbije zahtjev tužioca ili pak ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilac je predložio da se revizija odbije.

Revizija je osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca kojim traži: da se ponište kao nezakoniti, rješenje direktora tuženog o prestanku radnog odnosa po osnovu neprihvatanja zaključivanja ugovora pod izmijenjenim uslovima od 18.03.2014. godine i odgovor na zahtjev za zaštitu prava broj ...od 16.04.2014. godine; da se tuženi obaveže, da tužioca vrati na rad, da na njegovo ime uplati doprinose nadležnim fondovima za penzijsko i invalidsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti za slučaj nezaposlenosti za period od 22.05.2014. godine do vraćanja na rad i da tužiocu isplati naknadu štete na ime izgubljene zarade za period od 22.05.2014. godine do jula 2016. godine, na način poblje opisan u presudi.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da su tužilac i tuženi 01.02.2011. godine zaključili ugovor o radu na neodređeno vrijeme, po osnovu kojeg ugovora je tužilac zasnovao radni odnos kod tuženog na radnom mjestu rukovodilac marketinga; da je 13.03.2014. godine tuženi ponudio tužiocu druga dva ugovora pod izmijenjenim uslovima iz razloga što je ukinuta služba marketinga; da tužilac nije prihvatio ni jedan ugovor od ponuđena dva ugovora pod izmijenjenim uslovima; da je tuženi 18.03.2014. godine donio rješenje o prestanku radnog odnosa po osnovu neprihvatanja zaključivanja ugovora pod izmijenjenim uslovima; da je tužilac 19.03.2014. godine, podnio tuženom zahtjev za zaštitu prava; da je tuženi 16.04.2014. godine donio odgovor kojim odbija zahtjev za zaštitu prava; da je nakon toga tužilac podnio tužbu prvostepenom sudu 12.03.2015. godine.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud je zaključio, da je zahtjev tužioca osnovan, pa je stoga sudio kao u izreci prvostepene presude.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi, da tuženi nije mogao da ponudi tužiocu zaključenje ugovora pod izmijenjenim uslovima dok mu prethodno nije otkazao raniji ugovor o radu, slijedom čega je zaključio, da je tužiocu nezakonito pretao radni odnos.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja i zaključak prvostepenog suda u pogledu nezakonitog prestanka radnog odnosa tužioca kod tuženog, pa je sudio tako, što je prvostepenu presudu, potvrdio u dijelu kojim su poništeni kao nezakoniti, rješenje direktora tuženog o prestanku radnog odnosa po osnovu neprihvatanja zaključivanja ugovora pod izmijenjenim uslovima od 18.03.2014. godine i odgovor na zahtjev za zaštitu prava broj ...od 16.04.2014. godine, te tuženi obavezan da tužioca vrati na rad, preinačio u pogledu dosuđenih doprinosa, obavezavši tuženog da na ime tužioca plati doprinose nadležnim fondovima za penzijsko i invalidsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti za period 22.05.2014 do 20.03.2017. godine i ukinuo u dijelu kojim je dosuđena naknada štete na ime izgubljene zarade i troškova postupka, te predmet u tom dijelu vratio na ponovno suđenje.

Iz razloga odluke drugostepenog suda proizilazi, da je pravilan stav prvostepenog suda, da tuženi nije mogao da ponudi tužiocu zaključenje ugovora pod izmijenjenim uslovima dok mu prethodno nije otkazao raniji ugovor o radu, slijedom čega je i taj sud zaključio, da je tužiocu nezakonito prestao radni odnos.

Nalazeći da je zahtjev na ime doprinosa osnovan samo za period od 22.05.2014 do 20.03.2017. godine, drugostepeni sud je u tom dijelu preinačio odluku prvostepenog suda, a u preostalom dijelu, kojim je odlučeno o naknadi štete na ime izgubljene zarade i troškova postupka, drugostepeni sud je ukinuo odluku prvostepenog suda i predmet u tom dijelu vratio na ponovno suđenje.

Odluka drugostepenog suda, u pobijanom dijelu, kojom je prvostepena presuda potvrđena i preinačena, nije pravilna.

Naime, odredbama člana 137. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Sprske“ broj 55/07- Prečišćeni tekst) je propisano, da poslodavac može otkazati ugovor o radu radniku uz istovremenu ponudu za zaključivanje ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima.

Kod činjenice, da je 13.03.2014. godine tuženi ponudio tužiocu dva ugovora pod izmijenjenim okolnostima, obzirom da je služba marketinga prema novoj sistematizaciji radnih mjesta u kojoj je tužilac radio po osnovu ranijeg ugovora o radu, ukinuta, ima se uzeti da je time otkazan raniji ugovor o radu i tužiocu ponuđena 2 nova ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima.

Nedostatak formalno pravnog akta kojim se otkazuje raniji ugovor o radu ne utiče na drugačiji zaključak suda.

Kako je tužilac odbio oba ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima, stekli su se uslovi o prestanku radnog odnosa u smislu odredaba člana 137. stav 4. Zakona o radu, kojim odredbama je propisano, da radnik koji odbije da zaključi ugovor o radu pod izmijenjenim uslovima, ima pravo na otpremninu u skladu sa članom 141. ovoga zakona.

Stoga je ovaj sud, primjenom člana 250. stav 1. Zakona parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu ZPP), preinačio odluku drugostepenog suda i sudio kao u stavu 1. izreke ove presude.

Sama činjenica, da je nakon izjavljene revizije, tužilac 27.11.2020. godine zaključio vansudsko poravnanje u pogledu predmeta spora i povukao tužbu, je bez uticaja na ovu odluku suda u smislu odredaba člana 59 stav 2 i 249 stav 2 ZPP.

Obzirom da troškovi odgovora na reviziju ne spadaju u troškove u smislu odredaba člana 387. ZPP, to je ovaj sud odbio zahtjev tužioca da mu se naknade troškovi odgovora na reviziju.

Predsjednik vijeća
Senad Tica

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić